

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/568/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115232121
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1115232121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. S. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX H., zastúpená advokátskou kanceláriou AK Neuschlová, s.r.o., so sídlom Dostojevského rad 5, 811 09 Bratislava, IČO: 36 861 359, a otec - V. U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX H., zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Kučerom, so sídlom Krajinská 30, 821 06 Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 04.09.2017, č.k. 3P/177/2015-288, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 04.09.2017, č.k. 3P/177/2015-288, zamietol návrh otca na zníženie výživného, zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú D. S., nar. XX.XX.XXXX. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie právne zdôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine, keď mal po vykonanom a doplnenom dokazovaní preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletej uplynuli takmer 3 roky, pričom v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom bola maloletá vo veku 14 rokov, navštevovala 9. ročník základnej školy a v čase podania návrhu otca na zníženie výživného mala maloletá 15 rokov a v školskom roku 2016/2017 bola študentkou 2. ročníka strednej školy. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 1P/32/2014-157 zo dňa 02.12.2015, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného na čas do rozvodu manželstva zamietol, a ktoré konanie sa vzhľadom na rozsudok súdu o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej ukázalo ako nadbytočné. Mal za nesporné, že rastom maloletej jej náklady priamo úmerne narastajú, avšak ustálil, že na strane maloletej nedošlo k zásadnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného. Pri rozhodovaní o návrhu otca a matky rovnako prihliadal na schopnosti a možnosti rodičov platiť výživné, na ich skutočný príjem a skutočnosti odôvodňujúce záver, že tento príjem zodpovedá telesným a duševným možnostiam rodiča, ich skúsenostiam, plneniu pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam uplatnenia. Poukázal na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov a zároveň prihliadol na skutočnosť, že otec má tiež vyživovaciu povinnosť k plnoletej C. U., nar. XX.XX.XXXX. Rovnako mal preukázanú zmenu pomerov aj na strane otca, ukončením podnikania. Konštatoval, že na strane otca však nedošlo k takým zmenám, ktoré by mali za následok zníženie jeho príjmu, nakoľko otec nadobudol

finančné prostriedky vo výške XXX.XXX Eur a zároveň odpredal svoj obchodný podiel spoločnosti X. spol. s r. o. za cenu prevodu 1 euro, pričom hodnota obchodného podielu bola X.XXX,XX eur. Poukázal na to, že otec je naďalej konateľom spoločnosti I. - U., spol. s r. o., so sídlom v Q. republike, v súčasnosti je zamestnaný, pričom aktuálny mesačný príjem nepreukázal, predložil iba potvrdenie o príjme za obdobie mája 2016 do januára 2017 a sám potvrdil, že jeho príjem predstavuje cca XXX až XXX eur mesačne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by otec nebol schopný platiť doposiaľ určené výživné na maloletú vo výške XXX eur. Neprihliadol na tvrdenia otca o tom, že finančné prostriedky vo výške XXX.XXX Eur získané z vysporiadania BSM boli určené na zabezpečenie bývania otca a úhradu dlhov a nie sú určené na platenie výživného. Poukázal na to, že otec nespĺnil ani povinnosť uloženú mu v zmysle uznesenia súdu zo dňa 29.05.2017 na pojednávaní, na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich na aký účel použil finančný majetok v sume XXX.XXX eur. Tvrdenia otca považoval za irelevantné s ohľadom na to, že každý rodič je povinný všetky svoje aktivity sústrediť tak, aby bol schopný riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Pri rozhodovaní prihliadal tiež na faktické príjmy otca, jeho možnosti objektívne dosiahnuť zárobok s ohľadom na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Mal za to, že povinnosťou otca ako rodiča je starať sa o výživu svojich detí a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjmy, z ktorých ich výživu v stanovenom rozsahu zabezpečí. Na argumenty otca o použití finančných prostriedkov z vysporiadania BSM neprihliadol a konštatoval, že rovnako finančné prostriedky získané z vysporiadania BSM nemožno použiť ani na predaj matkinho bytu na platenie výživného, keďže byt, v ktorom býva matka s deťmi, slúži na zabezpečenie bývania detí. Pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného prihliadol na príjem otca predstavuje cca XXX až XXX eur, jeho zdravotné problémy. Výdavky súvisiace so študijným pobytom maloletej vo Q. (X.XXX eur ročne + XX eur každý víkend, zápisné XX eur + cestovné) považoval za nepreukázané. Poukázal na to, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Výživné vo výške XXX eur mesačne považoval vzhľadom k odôvodneným potrebám a veku dieťaťa a vzhľadom k príjmu matky, ako aj možnostiam otca v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, za primerané. Mal za to, že neboli splnené zákonné podmienky na zníženie výživného. Zdôraznil mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až po tom, ako rodič splní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a uspokojí v nevyhnutnej miere potreby detí. Poukázal na potrebu zo strany otca prehodnotiť postoj k plneniu vyživovacej povinnosti k maloletej D. S. a svoju vyživovaciu povinnosť si riadne plniť aspoň v doposiaľ určenej výške. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol napadnutý rozsudok vo výroku I., ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho záveru, keďže súd neúplne zistil skutočný stav veci, že konanie na súde prvej inštancie nebolo nestranné a objektívne a prebiehalo s obrovskými prietiahmi v konaní spôsobenými zákonnou sudkyňou, prvé pojednávanie prebehlo v značnom časovom odstupe od nápadu veci. Mal pocit, že výsledok konania bol vopred jasný, konajúca sudkyňa nebola ochotná vykonať najzákladnejší dôkaz, podrobný výsluch účastníkov. Poukázal na zápisnice z pojednávaní. Dal do pozornosti, že v konaní rozhodovala sudkyňa, ktorá už rozhodovala predchádzajúcu vec o výživnom na maloletú a v minulosti pracovala v jednej kancelárii so sudkyňou odvolacieho súdu Mgr. C. F.. Konštatoval, že namietaný zaujatý týchto sudkýň nemá zmysel. Uviedol, že rozhodnutím súdu stratil právo na život, zo svojho príjmu nie je schopný pokryť svoje životné náklady, uspokojiť svoje základné potreby a platiť výživné v stanovenej výške. Mal za to, že pri strate zamestnania, čo je reálne pravdepodobné, mu bude narastať zaostané výživné, čo povedie k jeho odsúdeniu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a rapídne sa zhorší jeho zdravotný stav. Konštatoval, že pri zmene pomerov má právo podať návrh na zníženie výživného. Zdôraznil, že podnikateľskú činnosť musel ukončiť, lebo skrachoval. Obchodný podiel obchodnej spoločnosti previedol na tretiu osobu, aby v nej nefiguroval ako spoločník a konateľ a mohol sa zamestnať. K zániku jeho podnikateľskej činnosti nebolo potrebné pristupovať ani formou konkurzu, ani zrušením s likvidáciou alebo bez likvidácie, pretože k tomu neboli splnené zákonné podmienky. Prevod obchodného podielu spoločnosti považoval za najjednoduchší spôsob ukončenia činnosti, podiel predal za jedno euro, pretože skrachovanú spoločnosť nikto nekúpi. Uviedol, že spoločnosť nemala na účte X.XXX,XX eur, išlo len o výšku základného imania. Namietal, že

súd prvej inštancie si nepreveril tieto skutočnosti pripojením registrového spisu obchodnej spoločnosti. Dal do pozornosti, že jeho konateľstvo v Q. republike bolo ukončené, pretože spoločnosť pracovala s tým istým tovarom ako spoločnosť X. spol. s r.o., o ktorý nebol záujem, súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nezaoberal. Poukázal na predložené doklady o príjme. Opakované výzvy sudkyne na predloženie dokladov považoval za nezákonné. Poukázal na priebeh pojednávania a uviedol, že nesúhlasil s postupom sudkyne a argumentmi ohľadne jeho zamestnania už v predchádzajúcom konaní. Namietal, že bol opakovane vyzývaný, aby argumentoval aké dlhy mala spoločnosť a koľko týchto dlhov zo sumy XXX.XXX eur vyplatil, zdôraznil, že tieto skutočnosti nemôže uviesť, nakoľko sú predmetom obchodného tajomstva a nemôže ohroziť bývalých obchodných partnerov. Rovnako zdôraznil, že sumu XXX.XXX eur nadobudnutú z majetkového vyporiadania BSM nie je možné použiť na platenie výživného, ale slúži na zabezpečenie jeho bývania, kúpou bytu v Bratislave do svojho vlastníctva, resp. rekonštrukciou chalupy na bývanie nachádzajúcej sa 100 km od Bratislavy, kde zatiaľ bývať nemôže, pretože si tu nevie nájsť zamestnanie. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal akým spôsobom získal sumu XXX.XXX eur, neskúmal kto mal zásluhovosť na nadobudnutí bytu a z čoho sa tento zaplatil. Poukázal na to, že byt kúpil výlučne on bez pričinenia matky, ktorá prišla do manželstva bez finančných prostriedkov. Namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho vážnym zdravotným stavom, kto mu spôsobil zdravotné problémy, aké má výdavky na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti. Uviedol, že po ukončení podnikania sa snažil zamestnať, zabezpečil si príjem, nemôže zarobiť viac, keďže na trhu práce nie je pre neho adekvátne miesto k jeho vzdelaniu, veku a schopnostiam. Mal za to, že súd prvej inštancie neskúmal jeho mesačné náklady. Dal do pozornosti, že jeho výdavok na stravu činí XXX eur mesačne, t.j. X eur na deň, na plnoletú dcéru prispieva sumou XXX eur, za nájom hradí XXX eur, hygienu XX eur a cestovné XXX eur. Poukázal na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine a skutočnosť, že nemá iné výdavky, ktoré by mohol znížiť, mesačne sa zadlžuje, prispieva mu jeho stará a chorá matka zo svojho dôchodku. V ďalšom podaní sa pridržiaval svojich vyjadrení a doložil do spisu informáciu o účtoch, výpis z obchodného registra spol. I. -U., spol. s r.o., potvrdenie Ing. Z. S., spolumajiteľ spoločnosti, podľa ktorého spoločnosť I. U. s.r.o. už vyše roka nevyvíja žiadnu činnosť, a skutočnosť, že V. U. U. v roku 2016 a 2017 neobdržal žiadne finančné plnenie - odmenu za prácu konateľa spoločnosti. Zdôraznil, že nepodniká, zamestnal sa, nie je spoluvlastníkom bytu na S. ulici, nevlastní pozemky v katastri obce Y.. Poukázal na nepomer príjmu a výdavkov matky v súvislosti s pobytom maloletej vo Q.. Uviedol, že hnutelný majetok obchodnej spoločnosti bol nútený rozpredať za nízke ceny, išlo o 5 ročnú tlačiareň, 8 až 10 ročné počítače a nábytok. Deväťročné auto zn. Q. G. predal za sumu XXX.XXX Kč a peniaze použil na vyplatenie dlhov firmy. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o jeho príjmoch zo živnosti v minulom období s poukazom na jeho príjmy a výdavky, paušálne výdavky, ktoré môže odpísať ako náklady z príjmov. Vyjadrenie o benefitoch a dovolenkovom platení považoval za fabulujúce. Uviedol, že v roku 2017 v júli mal príjem XXX eur netto, v auguste XXX,XX eur netto, v septembri X.XXX eur netto a v októbri XXX,XX eur netto, preto každý mesiac nemá možnosť z tohto príjmu hradiť určené výživné. Spochybnil výšku nákladov na maloletú. Poukázal na ním predložené doklady o hľadaní si práce v konaní o rozvod manželstva, jeho možnosti, na platy zamestnancov kurátov a súdnych pracovníkov. Uviedol, že do spisu doložil doklady o použití finančných prostriedkov XXX.XXX eur na vyrovnanie dlhov firiem a osobných výdavkov (oprava domu) a zabezpečenie bývania, úhrady výživného a nákup darčiekov pre dcéry. Spochybnil tvrdenie o nepreukázaní jeho zdravotných problémov, keďže doložil viacero lekárskeho správ.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla prostredníctvom svojej právnej zástupkyne rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že rozhodnutie v odvolaní napadnutom výroku rešpektuje záujem maloletej, keďže v konaní neboli preukázané relevantné dôvody, ktoré by zakladali oprávnenie výživné na dieťa znížiť. Tvrdenia otca voči zákonnej sudkyne a priebehu konania považovala za osočujúce a účelové, potvrdzujúce nátlakové správanie sa právneho zástupcu otca v konaní. Poukázala na zápisnice a zvukové záznamy z priebehu pojednávania konaných na súde prvej inštancie a účelové kroky otca aj v minulosti. Mala za to, že otec nepreukázal zmenu pomerov, avšak zmena pomerov nastala na strane maloletej, ktorá nastúpila na strednú školu a v druhom polroku sa zúčastní školou organizovaného študijného pobytu vo Q., s čím sú spojené ďalšie výdavky. Za správne považovala aj posúdenie správania sa otca v súvislosti s nadobudnutím finančných prostriedkov vo výške XXX.XXX eur. Namietala tvrdenia otca o tom, že spoločnosť, ktorej podiel predal, bola bez hodnoty a bez peňazí na účte. Poukázala na to, že otcov vklad do spoločnosti bol vo výške X.XXX,XX eur, spoločnosť predal za jedno euro dlhoročnému známemu Ing. C. J., spoločnosť vlastnila automobil zn. Q. S - I., užívaný otcom, tlačiareň, nábytok, dosahovala v roku 2016 tržby, podľa dostupných údajov vo výške XX.XXX eur, t.j. X.XXX eur mesačne, pričom išlo o tržby z predaja tovaru. Poukázala na daňové priznania otca z príjmov fyzickej osoby za rok 2014 a 2015, kedy

vygeneroval príjem vo výške XX.XXX eur a X.XXX eur. Dala do pozornosti, že otec nepreukázal zánik jeho konateľstva v spoločnosti I. - U. spol. s.r.o., ktoré vyplýva z listín založených v Zbierke listín, keď z posledného záznamu - účtovnej závierky za rok 2016 je zrejmé, že poznámky k nej vypracoval a podpísal otec k dátumu 24.03.2017. Zdôraznila, že otec preukázal posledný príjem podaním zo dňa 08.03.2017, v konaní uvádzal príjem XXX eur, pričom z potvrdenia predloženého v exekučnom konaní vyplýva jeho čistý príjem XXX až X.XXX eur. Poukázala na to, že nie je vylúčené, že otec má aj benefity, napr. dovolenkový plat, vianočný plat, bonus za hospodársky výsledok a pod. Upozornila, že podľa jej vedomostí, otec má od novembra nastúpiť na nové pracovné miesto vo D., v dôsledku čoho je možné očakávať zvýšenie jeho príjmu. Uvedené popiera jeho tvrdenia o nemožnosti nájsť si adekvátnu prácu. Vyslovila názor, že nadobudnutím majetku otca získaného vyporiadaním BSM došlo k zásadnej zmene, v pozitívnom smere. Jeho právo na zabezpečenie bytu nepopiera, avšak za prioritu považuje zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa. Poukázala na to, že pri vyporiadaní BSM došlo k uzatvoreniu dohody, v ktorej bola akceptovaná požiadavka otca na vyplatenie sumy XXX.XXX eur. Predaj bytu bol zrealizovaný v roku 2014 prostredníctvom realitných kancelárií, na ktorom sa spoločne dohodli. K námietkam otca o jeho nákladoch na zabezpečenie vlastných potrieb uviedla, že pokiaľ si otec vyčíslił náklady na stravu dospeléj osoby vo výške XXX eur mesačne, maloletá D. S. dovŕši v auguste 2018 plnoletosť a táto suma by mala byť tiež zohľadňovaná ako na dospelú osobu. Poprela tvrdenia otca o platbách výživného na plnoletú C. v sume XXX eur mesačne, pretože dcére prispieva podľa vlastnej úvahy, aktuálne sumou XX eur. C.e odkázaná na jej starostlivosť a výpomoc starých rodičov a príležitostne brigáduje. Konštatovala, že otec v konaní preukázal len jedno potvrdenie o svojom zdravotnom stave, podľa ktorého sa lieči na hypertenziu, ochorenie ktoré postihuje 75 % populácie vo veku 55 až 64 rokov. Psychické problémy nepreukázal. Uviedla, že životná úroveň otca je porovnateľná ako jej, otec dosahuje príjem XXX eur, nemá hypotéku, býva v prenajatom 3 izbovom byte sám a bolo mu vyplatených XXX.XXX eur.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť s prihliadnutím na vek maloletej a jej aktuálne potreby.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, musí ísť pritom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8. S poukazom na uvedené kritériá rozhodné pre určovanie výživného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zameril na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného, aj návrhu matky na zvýšenie výživného, z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu, ktorých je maloletá plne odkázaná a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.06.2013, č.k. 1P/313/2012-499 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.04.2014 č.k. 11CoP/424/2013-622 aj v kontexte s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 1P/32/2014-157 zo dňa 02.12.2015. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktoré by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloletú.

9. Pokiaľ ide o zisťovanie rozhodujúcich skutočností právne významných pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného treba uviesť, že súd prvej inštancie v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie zamerané na zistenie ako zárobkových a majetkových pomerov rodičov, tak aj odôvodnených potrieb maloletej, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, z ktorého dôvodu, keďže sa odvolací súd s názorom súdu prvého stupňa vysloveným v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku v plnom rozsahu stotožnil, na toto v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje. Odvolací súd dáva do pozornosti otca a poukazuje na skutočnosť, že naposledy bolo upravené výživné na maloletú rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.04.2014 č.k. 11CoP/424/2013-622 a následne bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 1P/32/2014-157 zo dňa 02.12.2015, pričom návrh otca na zníženie výživného bol podaný dňa 21.12.2015. Správne súd prvej inštancie poukázal na uplynutý čas od poslednej úpravy výživného do podania návrhu otca na zníženie výživného a rovnako správne vyhodnotil, že pomery na strane dieťaťa sa od poslednej úpravy výživného výrazne a podstatne nezmenili. Odvolací súd neakceptoval odvolacie námietky otca vzťahujúce sa k nesprávnemu postupu súdu nevykonaním dokazovania zameraného na zisťovanie odôvodnených potrieb maloletej. Odvolací súd poukazuje na vek maloletej, ktorá v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už dovŕšila vek 17 rokov a výdavky na ňu sú porovnateľné s výdavkami dospeléj osoby. Tu je potrebné zdôrazniť, že zo strany matky nebolo treba predkladať bločky o nákupoch vecí, ale treba vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku, ako aj opakujúce sa mimoriadne výdaje s dieťaťom súvisiace, ktoré sú pre neho špecifické, súkromná škola, zdravotný stav atď. V danom prípade matka preukázala platby za stravu v škole, platbu za cestovné, náklady na mimoškolské aktivity. Rovnako preukázala podiel nákladov maloletej na bývanie, ktorý je odôvodneným výdavkom maloletého dieťaťa.

10. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Súd prvej inštancie v danom konaní, t.j. v konaní o návrhu otca na zníženie výživného správne zisťoval, či dôvody uvedené v návrhu otca na zníženie výživného, zmena výkonu jeho práce, splatenie jeho finančných záväzkov, jeho náklady, prevod podielu obchodnej spoločnosti a nakladanie s majetkom, ktorý nadobudol titulom vyporiadania BSM sú tou skutočnosťou, ktorú Zákon o rodine v ust. § 78 ods. 1 hodnotí ako zmenu pomerov, majúcu vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v danom prípade otec nepreukázal takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by zakladala dôvod pre zníženie výživného. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi posúdenia pomerov na strane otca. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného je nevyhnutne potrebné prihliadať na zmenu pomerov na strane otca súvisiacu s nadobudnutím finančných prostriedkov vo výške XXX.XXX eur, keďže ide o väčší finančný obnos. Na námietky otca o konaní matky a pre neho nevýhodnej dohode a majetkovom vyporiadaní manželov odvolací súd neprihliadal dávajúc do pozornosti otca, že k dohode o vyporiadaní pristúpil a súhlasil s ňou a dôsledky jej podpisu si mal zvážiť. Pokiaľ otec zdôvodňuje na aký účel použil tieto finančné prostriedky, odvolací súd poznamenáva, že ide len o jeho tvrdenia, resp. vyhotovený rozpis, ničím nepreukázaný, keď uvádzal dôvody spočívajúce v ochrane bývalých obchodných partnerov. Z vyjadrenia otca a jeho rozpisu výdavkov vyplýva, že tieto financie použil na doplatenie dluhu Sociálnej poisťovne (vo výške XX,XX eur s rukou dopísanou poznámkou na doplatenie sumy XXX,XX eur), nákup kompletného kuchynského vybavenia, sedacej súpravy, televízie, opravy domu, náklady na sťahovanie a vyplatenie dlhov za firmu. Tu je potrebné uviesť, že otec mal zvážiť účel použitia finančných prostriedkov a nakladať s nimi s vedomím zabezpečenia plnenia jeho vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa do budúcnosti. Pokiaľ otec zmenil svoju pracovnú činnosť, ukončil podnikanie, zamestnal sa a previedol obchodnú spoločnosť za X euro, odvolací súd poukazuje na jeho prvoradú povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť a zabezpečiť si svoje záležitosti tak, aby bol schopný platiť výživné vo výške zodpovedajúcej odôvodneným potrebám takmer plnoletého dieťaťa. Otec sa odvoláva na prevod obchodnej spoločnosti, ktorá bola podľa jeho vyjadrenia skrachovaná, pričom majetok spoločnosti (podľa jeho tvrdenia nízkej hodnoty) rozpredal a peniaze použil na úhradu vzniknutých dlhov. Ak si svoje záležitosti zariadil riadnym zamestnaním sa, je potrebné zohľadniť jeho vek, schopnosti a možnosti, dosiahnuté vzdelanie a výšku dosahovaného príjmu. Bez ohľadu na výšku pravidelného mesačného príjmu otca, nemožno opomenúť existenciu vyplatenej sumy XXX.XXX eur otcovi z vyporiadania BSM, ktoré finančné prostriedky sa stali majetkom otca, ktorý sám rozhodoval akým spôsobom bude s nimi nakladať. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentom otcem, že tieto finančné prostriedky boli určené výhradne na zabezpečenie jeho bývania a prípadne na rekonštrukciu chalupy. Rovnako nie je možné akceptovať námietky otca o tom, že nebol v konaní skúmaný pôvod nadobudnutia spoločnej

nehnutelnosti rodičmi maloletej. Tieto skutočnosti boli podkladom pri vyporiadaní BSM manželov a v danom konaní sú irelevantné. Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k nesprávosti posúdenia jeho zdravotného stavu, odvolací súd súhlasí s argumentom otca, že v konaní preukázal zhoršenie svojho zdravotného stavu, keď doložil doklady ošetrojúcej všeobecnej lekárky MUDr. S. Amonovej a odborných lekárov, z ktorých správ vyplýva, že má zdravotné problémy (hypertenziu a depresívnu poruchu, je v liečbe psychiatra). Aj napriek tomu, možno konštatovať, že otec je schopný vykonávať prácu a nemá také zdravotné obmedzenia, ktoré by ho diskvalifikovali vo výkone práce. Je potrebné zdôrazniť, že zníženie výživného na maloletú nemožno posudzovať z hľadiska finančných a iných záväzkov otca, pokiaľ ide o splácanie dlhov, keďže výživné na maloleté dieťa má prednosť pred akýmikoľvek inými pohľadávkami.

XX. Odvolací súd sa rovnako zaoberal námietkami otca o nedostatočne vykonanom dokazovaní a po preskúmaní spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie a svoje rozhodnutia riadne odôvodnil. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd teda svoje rozhodnutie založil na relevantných skutočnostiach. Rovnako odvolací súd neprihliadal na námietky otca o prípustnosti ďalších prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní s poukazom na to, že konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa je konaním spravujúcim sa ustanoveniami Civilného mimosporového konania, v ktorých konaniach sa nepoužijú prostriedky procesnej obrany a procesného útoku (§ 34 C.m.p.). Tiež nemožno prihliadať na námietky otca vzťahujúce sa k postupu zákonnej sudkyne na súde prvej inštancie, nakoľko tieto námietky mal otec možnosť uplatniť v priebehu konania na súde prvej inštancie. Uvedeného si bol vedomý a túto možnosť nevyužil ako sám konštatuje v podanom odvolaní. Odvolací súd neprihliadal ani na argumenty súvisiace s prechádzajúcim konaním o výživnom, ktoré sú vo vzťahu k danému konaniu irelevantné. Pokiaľ poukazuje na zaujatosť sudkyne I. Y. D. a Mgr. C. F., sudkyne odvolacieho súdu, opäť ide o námietky, ktoré súvisia s predchádzajúcim konaním o výživnom, pričom v danom konaní neboli otcom vznesené námietky ani voči sudkyňi odvolacieho súdu Mgr. C. F.. Z uvedeného dôvodu ani tieto odvolacie námietky otca nie je možné akceptovať.

11. S poukazom na uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom na strane otca nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle zníženia výživného na maloletú, z ktorého dôvodu napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).